

ПОПЕЧИТЕЛСТВУ ПРАВОСУДИЈА.

Дејствијем изванредног и апелационог суда више свештеника осуђено је на разне казни, за преступлења излеђена од комисија изаслани за извиђивање тужби противу чиновника, свештеника, учитеља и кметова. Да не би свештеници казни ове на понижење светог чина и звања иловог, и на непристојни начин издржавали, ја налажем попечителству правосудија, да с места налог на све судијске и полицајне власти изда, да се ни једна казна над свештеницима од изванредног и апелационог суда изречена не извршује, но да се сва акта о томе сакупе и попечителству правосудија пошаљу, а оно да ји апелаторијалној конвенторији спроведе, која ће по имајућем од мене упутствију знати шта ће с истима чинити. Ово решење моје односи се чисто на казни, а никак о на накнаду, на коју би кои свештеник од изванредног и апелационог суда осуђен био, коју ће паравно морати на сваки начин исплатити.

В№ 1154.

21. Априла 1860 год.
у Топчидеру.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ

*Заступник представника кани.
и полек. вностр. дела,*

К. Цукић.

РАСПИС

попечителства унутр. дела свима окр. начелништвама
и управит. вар. Београда.

Попечителству внутрени дјела долазе од ово неко доба известија са више страна, како је тај или онај практикант, извршујући које какове продаје, или рукујући депозитима у опште, учинио злоупотреблење са толико и толико новца.

Суде, које су практиканти на тај начин упропастили до сада, износе страста велику цифру. Прелазећи многе случаје, напомиње се овде, како је само један практикант известног началничества, рукујући депозитном касом, упропастио преко 35.000 гроша.

Попечителство внутрени дјела не увиђа ништа, што би началничества, или среске началнике, могло оправдати у томе, што тако велика поверења практикантима поклањају, јер расписом од 9. Септембра 1846 год. П№ 4740. прописано је како се, и на који начин, имају касе депозитне поверити једноме лицу из персонала началничества; а по себи се разуме, да лице то мора бити указно. Шта су пак практиканти, и како се они имају сматрати, казано је јасно у уредби од 23. Јулија 1845 год. В№ 1117.

С призрењем дакле на све то, јасно је, да сваки онај старешина началничества, или среза, који повери практиканту да што прода, наплати, или депозитном касом рукује, чини то само на своју сопствену одговорност. Но при свем том ипак је попечителство ово нашло за нуждно најозбиљније опоменути овим све полицајне власти, да се узму на ум и да